

စိတ်ကူးချီချီအနုပညာ

၁၀၊ အချစ်နှင့်အိမ်ထောင်ရေး၊
အောင်မြင်မှုလှုံ့လှောက်ချက်
အင်ပြည့်အားပြည့်စာများ

ဘုန်း
မြန်မာမြန်

ဒုတိယအကြိမ်

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ စကား

Reader's Digest မဂ္ဂဇင်းများမှ First Person Award Drama In Real Lives ကဏ္ဍများ ထဲမှ စာများအားလုံးသည် ကာယကံရှင်များ ၏ ကိုယ်တွေ့များ ဖြစ်ပြီး ရေးသားတင်ဆက်ပုံမှာ ထိမိလွန်းလှသဖြင့် ဖတ်ရသူ အင်္ဂလိပ်စာတတ် ကမ္ဘာ့စာဖတ်ပရိသတ်တို့ က အားရကျေနပ်စရာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ။

ထို့ကြောင့်လည်း Reader's Digest မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာစကားပေါင်း ၁၉ ဘာသာဖြင့် လစဉ် စောင်ရေ ၂၉ သန်းခန့် ရောင်းချနေရသည်ဟု သိရပါသည်။ ။ ယခု ဘဝ အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး အောင်မြင်မှု လျှို့ဝှက်ချက်များ (အင်ပြည့် အားဖြည့် ဝတ္ထုတိုများ) စာအုပ်သည် အဆိုပါ Reader's Digest မဂ္ဂဇင်းမှ ကောင်းနိုးရာရာ စာပေများကို ရွေးချယ်တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

အဆိုပါစာများ တွင် ကာယကံရှင်တို့ ၏ အတွေ့အကြုံအပေါ် ထိတွေ့ရသမျှကို တွေးခေါ်ထင်မြင်မှုသာမက မျှော်မှန်းချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းရေးသားထားသဖြင့် တက်ကျမ်းသဘော ဆန်ပါသည်။ ။

သို့သော် တင်ပြပုံမှာ ဆောင်းပါးသဘော မဆန်ပါ။ အကြောင်းအရာတိုင်းတွင် ဇာတ်ကြောင်းရှိပြီး စကားပြောခန်းများကို လိုအပ်သလို ထည့်ရေးတတ်ကြသဖြင့် ရသစာပေဝတ္ထုသဘောမျိုး ဆန်နေပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဘဝ အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး အောင်မြင်မှု လျှို့ဝှက်ချက်များ (အင်ပြည့်အားဖြည့် ဝတ္ထုတိုများ) ဟု အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထို့ပြင် စာတိုင်းကို မူရင်းအာဘော်၊ မူရင်းအမည်နှင့် အတတ်နိုင်ဆုံး မတိုးမလျှော့ဘဲ တင်ဆက်ထားခြင်းမှာ လည်း ကမ္ဘာကြိုက်စာပေအသွင် အတိအကျကို မြန်မာစာအသွင် ဖြင့် ဖတ်ရှုစေလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူတို့ တစ်စုံတစ်ရာအတိုင်းအတာအထိ

သုတ၊ ရသ ခံစားရမည်ဆိုလျှင် တင်ဆက်ရသူအဖို့ ကျေနပ်လှပါပြီ။

စာဖတ်သူများ ၏ ...

ဘ နှင်း

လျှို့ဝှက်စွန့်စား အလောင်းအစား

ကျွန်တော် ကလေးဘဝကဆိုလျှင် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကျွန်တော်နေထိုင်သော တံငါရွာကလေးသည် စွန့်စွန့်စားစား စီးပွားရှာလိုသူများ အတွက် ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့ အခွင့်အလမ်းကောင်းများ အပြည့်စုံဆုံးသော နေရာဖြစ်သည် ဟု ထင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် အိမ်ခေါင်မိုးတစ်ခုပေါ်မှ အခြားတစ်ခုပေါ်သို့ ခုန်ကူးတတ်သောကြောင့် မကြာခဏ အိမ်ခေါင်မိုးများ ပျက်စီးကြရသည်။ ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး အိမ်အမိုးပေါ်ခုန်ချခြင်း၊ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ အောက်ထပ်သို့ ခုန်ချခြင်း၊ ရေမြောင်းထဲသို့ ခုန်ချခြင်းတို့ ကို ဝါသနာပါလှသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆိပ်ကမ်းတံတားပေါ်မှ နေ၍ ခုန်ချတတ်ပါသေးသည်။ ပန်းခင်းမြက်ခင်းပြင်များပေါ်သို့ ခုန်ချခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မြင်းချေးပုံအသစ်ပေါ်သို့ပင် ခုန်ချသည်။ ပစ္စည်းပျက်စီးမှုသာ မရှိပါက ကျွန်တော်သည် ထိုအလုပ်ကို ယခုအချိန်တိုင်အောင် လုပ်နေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ကလေးဘဝကရသော မုန့်ဖိုးငွေများမှာ အပျက်အစီးများကို ပြန်ပြင်ဆင်ပေးရာတွင် သုံးစွဲခဲ့ရသည်။ တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် မီးခိုးခေါင်းတိုင်နှင့်ရောပြီး လိမ့်ကျခဲ့ရာ ဆွေးနေသော အိမ်အမိုးတစ်ခုပေါ်မှ မီးခိုးခေါင်းတိုင်အတွင်းကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရုတ်တရက် ခေါင်းတိုင်ကျိုးသွားသဖြင့် အုတ်ခဲများ နှင့် ရောပြီး တ

စံဖက်အိမ်ဝင်းထဲသို့ ကျွန်တော် လိမ့်ကျသွားပါသည်။ ထိုကိစ္စတွင် ကျွန်တော် ခြောက်ဒေါ်လာ အလျော်ပေးရပါသည်။ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ပန်းကန်များ ဆေးပြီး ထိုငွေကို ကျွန်တော် ရှာရတော့သည်။ ဤသည်မှာ သတ္တိနည်းခြင်းဟု မဆိုနိုင်ပါချေ။

တစ်ခါတွင် တော့ ကျွန်တော်သည် ငွေ အလွယ်တကူ ရှာဖွေရရှိမည့် အချိန်ကို ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် အလွန်ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ မြို့အနီးမှ ထင်ရှားသော အားကစားသမားနှစ်ယောက်သည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ စီးပွားရေးလုပ်ရန် လာရောက်ဆက်သွယ်သည်။ ကျွန်တော်က သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းတံတားပေါ်မှ ရေထဲသို့ ခုန်ချပြုရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအတွက် ဝင်ငွေ၏ လေးပုံတစ်ပုံကို ကျွန်တော်ရခဲ့သည်။ ကိစ္စပြီးလျှင် ကျွန်တော် ရေစိုအဝတ်အစားဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် အဝတ်အစားသစ်များ ဝယ်ရန် ငွေလိုအပ်ပါသည်။ မိဘများက စိတ်ပူသဖြင့် ထိုအလုပ်ကို မလုပ်စေဘဲ ပန်းကန်ဆေးသည့် အလုပ်ကိုသာ လုပ်ခိုင်းပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စွန့်စားရသော အလုပ်ကိုသာ ဝါသနာပါသူဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာရသည် ကို ဘယ်တော့မှ ဂရုမစိုက်ပါ။ တစ်ကြိမ်တွင် အရှိန်ဖြင့်မောင်းနေသော လော်ရီကားနောက်ပိုင်းမှ ခုန်ချသဖြင့် ဒဏ်ရာရခဲ့သေးသည်။ ကျွန်တော်နေသောမြို့တွင် ခုန်ချရမည့် အိမ်ခေါင်မိုးများစွာနှင့် ကုန်းမြင့်များ၊ ချိုင့်ဝှမ်းများ စွာရှိကြသည်။ ကျောက်လမ်းမရှိဘဲ မြက်ခင်းနှင့် သဲများ ရှိ၍ သာ တော်တော့သည်။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာမရအောင် လိမ့်ကျရမည့်နည်းလမ်းကို သိပါသည်။ တစ်ခါတွင် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သ

စံပင်ပေါ်မှ လိမ့်ကျသဖြင့် လက်မောင်းသုံးပိုင်း ကျိုးသွားရှာသည် ။ တကယ်လိမ့်ကျချိန်တွင် ဘာဖြစ်မည်ကို တွေးနေဖို့ အချိန်မရတတ်ပါ။

ကျွန်တော်သည် ရေအောက်တွင် ရေကူးရသည် ကိုလည်း နှစ်သက်ပါသည် ။ ရေအောက်တွင် ကြာကြာနေနိုင်ရန် တံငါသည် များ ပိုက်ချရာတွင် သုံးသော အလေးများကို အသုံးပြုရပါသည် ။ ကျွဲကောသီးနှစ်ဆခန့်အရွယ်ရှိသော ကျောက်တုံး၏ ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် သံကွင်းများ တပ်ဆင်ထားပါသည် ။ ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို ထိုသံကွင်းများ တွင် လျှိုသွင်းပြီး ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ပါသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်ရေပေါ်ပြန်တက်လိုသည့်အချိန်တွင် မူ လက်များကို ပြန်ထုတ်၍ မရတော့ပါ။ ရေအောက်မှ ကမ်းဘက်သို့ လျှောက်သွားရန် စိတ်ကူးလိုက်မိပါသည် ။ သို့သော် အချိန်မရှိတော့ပါ။ ကျောက်တုံးကို အောက်သို့ချပြီး ကြောက်လန့်စွာဖြင့် လက်ကို သံကွင်းအတွင်းမှ ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည် ။ လက်ကောက်ဝတ်မှ အရေခွံစုတ်ပြဲသွားပြီးမှ လက်ထွက်လာပါသည် ။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်သည် ဒူးထောင်ပြီး ရေပေါ်သို့ ပေါ်လာပါတော့သည် ။

မှောင်မိုက်သော ညတစ်ညတွင် ပေနံဆယ်နက်သော မြေကျင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ခုန်ဆင်းခဲ့ပါသည် ။ ကိုယ်တစ်ပတ်လည်ပြီး အောင်ခြေမြေသားပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ကျသွားသည် ။ "ဘာကြောင့် ဤကဲ့သို့ လုပ်ပါသလဲ"ဟု မေးပါက ကျွန်တော်မဖြေတတ်ပါ။ အချို့သောလူများ

တွင် ထူးခြားသော စိတ်ဝင်စားမှုများ ရှိကြောင်း မကြာမီကမှ ကျွန်တော်သိလာပါသည် ။ ကျွန်တော် မြေကျင်းထဲသို့ ခုန်ဆင်းသည် မှာ ပျော်ရွှင်မှုအတွက်သာ ဖြစ်ပါသည် ။ မကြာခဏဆိုသလို လေထဲတွင် ပျံဝဲနေရသည် ဟု ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်တတ်ပါသည် ။ မှောင်ထဲတွင်

ကျွန်တော်ချန်ဆင်းခြင်းမှာ ဘာမှ မမြင်ရသည် ကို သဘောကျသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။ လေထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးခြင်းမှာ လည်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် စတန့်ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဒေါက်တာ ကလပ်ဖဲယားဗင့်ဟု ထင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

အချို့နေရာတွင် လူငယ်များ သည် လူကြီးများ ထက် သာတတ်ကြသည်။ ။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်သည် ဘာသာရေးအထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံတစ်ခုအပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ပေနစ်ရာမြင့်သော ကျောက်တိုင်ဖြစ်ပြီး ထိပ်ဖျားတွင် မုခ်ဝလေးဝရှိသည်။ ။ ထိုမုခ်ဝများ အပေါ်တွင် ညီညာသောအမိုး ရှိကြသည်။ ။ အမိုးပေါ်တွင် သူရဲခိုတစ်ခု ရှိသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ နှင့်အတူ ဂေါက်ရိုက်သည့် ဘောလုံးတစ်ဒါဇင်ကိုပါ ယူခဲ့ကြသည်။ ။ ဘောလုံးများ မည်မျှမြင့်အောင် ခုန်နိုင်သည် ကို စမ်းသပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် တစ်ကြိမ်တွင် ဘောလုံးတစ်လုံး ပစ်ချခဲ့ပါသည်။ ။ ဘောလုံးတစ်လုံးမှာ အောက်ကျသွားပြီးမှ အပေါ်ကိုပြန်တက်လာပါသည်။ ။ ဘောလုံးသည် တဖြည်းဖြည်းကြီး လာပြီးနောက် ဆက်မကျဘဲ ရပ်နေလေသည်။ ။

ထို့နောက် အောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းနိမ့်သွားပြီး ပြန်သေးသွားပြန်သည်။ ။ ထို့နောက် အောက်သို့ နိမ့်ဆင်းပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ။

ထိုဘောလုံးမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ ယခင်က မမြင်ဖူးပါ။

အမိုးပေါ်၌ ကျောက်တိုင်ရှစ်တိုင်ရှိသည်။ ။ ကျောက်တိုင်များမှာ အလွန်နီးကပ်ကြသည့်အပြင် နိမ့်သဖြင့် တစ်ခုအပေါ်မှ အခြားတစ်ခုအပေါ်သို့ အလွယ်တကူ ခုန်ကူးနိုင်လေသည်။ ။ သို့သော် အကျယ်အဝန်းမှာ ခြေတစ်ဖက်ချသာရုံသာ ရှိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ထိုကျောက်တိုင်များကို ခုန်ကူးကြသည် ကို လူကြီးတစ်ယောက်က

ကျွန်တော်တို့ အား မနှစ်မြို့စွာ ကြည့်နေလေသည်။ ။ ထိုလူသည် လက်ရန်းမှ အောက်သို့ငုံ့ကြည့်ပြီး ကမ္ဘာကြီး၏ အစွန်းတွင် ရပ်နေသည် ဟု ထင်နေပုံရသဖြင့် လက်ရန်းမှ ချက်ချင်းခွာပြီး အမိုးအလယ်တည့်တည့်တွင် ထိုင်နေသည်။ ။ ကျွန်တော်ကမူ ကမ္ဘာ၏ အစွန်းကို ရောက်နေသည့်တိုင်အောင် အောက်ကိုမကြည့်ဘဲ အပေါ်ကိုသာ ကြည့်ပါမည်။

လိမ့်ကျမည်ကို ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မစဉ်းစားခဲ့ပါ။

လိမ့်ကျသည် ကို မမြင်ခဲ့ဖူးသည့်အပြင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က သေခြင်းတရားကို ဂရုမစိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ လိမ့်ကျပါကလည်း သေသွားမည်ကို ကျွန်တော်မတွေးခဲ့ပါ။ တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် ဆောက်လုပ်နေဆဲ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ ခေါင်လျှောက်တန်းပေါ်မှ လိမ့်ကျခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ မြင့်မားသော အမိုးအတိုင်း လျှောကျပြီးနောက် ရေတံလျှောက်ကိုကျော်ပြီး ခြောက်ပေမြင့် ငြိမ်းပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ ။

မည်သည့်ဒဏ်ရာမျှ မရခဲ့သော်လည်း ရဲတပ်ဖွဲ့ က ကျွန်တော့်အား ထိုအလုပ်မျိုးဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမပြုရန် တားခဲ့ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ထိုအလုပ်ကို ခေတ္တ စွန့်ထားခဲ့ရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အိုဟိုင်းယိုးပြည်နယ် ကလိမ်မြို့ဆီသို့ပြောင်းလာမှ ပြန်လုပ်ပါသည်။ ။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် ကူရာဟိုဂါမြစ်ပေါ်တွင် ရှိသော ဆွဲတံတားပေါ်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ ထိုအခိုက် မီးသွေးတင်သင်္ဘောတစ်စီး ဖြတ်မောင်းလာနေသည်။ ။ တံတားစောင့်သူက အသံပေးတော့မှ ကျွန်တော် ကမ်းဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် မီးရထားများကို စိတ်ဝင်စားလာပြန်သ

ည် ။ ထိုအချိန်မတိုင်ခင်က ကျွန်တော်သည် လူငယ်တရားရုံးသို့ မကြာခဏရောက်ခဲ့ပါသည် ။ ကျွန်တော်သည် လူငယ်သင်တန်းကျောင်းများကို သဘောမကျလှပါ။

နောင်အခါတွင် မူ ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ထိုအကြောင်းကို ဆွေးနွေးဖြစ်ကြသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ဤသို့ ဒုက္ခရောက်ရသည် မှာ ကံဆိုးသောကြောင့်ဟူသောအချက်ကို လက်ခံကြပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ အား ရဲက ဖမ်းမိပါကလည်း လူငယ်တရားရုံးကို ပို့လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ရဲသည် ကျွန်တော်တို့ ၏ မိဘများ ဘာလုပ်ကိုင်စားသောက်သည် ကို မေးမြန်းပြီးနောက် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်ဖခင်မှာ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း၏ ဖခင်မှာ လျှပ်စစ်လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည် ။
